

Sygn. akt VI Ga 285/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w R. VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SSO Renata Bober

SSO Anna Walus-Rzasa (spr.)

Protokolant: st. sekretarz sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2016 r. w R.

na rozprawie

sprawy z powództwa: PPHU (...) Spółka Jawna J. W., S. P. w B.

przeciwko: (...) S.A. w W.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w O.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w R. V Wydziału Gospodarczego z dnia 25 maja 2016 r., sygn. akt V GC 1147/14

I. oddala apelację,

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda PPHU (...) Spółki Jawnej J. W., S. P. w B. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSO Anna Walus-Rzasa SSO Andrzej Borucki SSO Renata Bober

Sygn. akt VI Ga 285/16

UZASADNIENIE

Powód P.P.H.U. (...). W., S. P. sp. j. z siedzibą B. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 4.725,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu powód podał, że w dniu 18 maja 2010 r. strony zawarły umowę podwykonawczą o nr (...). W § 5 umowy zastrzeżono, że z każdej faktury VAT płatnej na rzecz powoda pozwany zatrzyma 5 % jej wartości netto jako zabezpieczenie należytego wykonania umowy. Kaucja gwarancyjna miała być zwolniona przez pozwanego na pisemny wniosek powoda w 70 % po dokonaniu końcowego odbioru przez zamawiającego i potwierdzenia przez pozwanego, że powód usunął wady robót powykonawczych. W dniu 22 października 2013 r. powód złożył pisemny wniosek o zwolnienie 70% kaucji gwarancyjnej. Pozwany nie zapłacił na rzecz powoda ww. kwoty.

W dniu 2 lipca 2014 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w R. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt V GNC 3000/14).

Sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty złożył pozwany (...) S.A. z siedzibą w W., zaskarżając nakaz zapłaty w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu. Pozwany podniósł zarzut potrącenia i złożył oświadczenie o potrąceniu przysługującej pozwanemu wierzytelności w kwocie 8.245,27 zł z tytułu poniesionych kosztów zastępczego usunięcia wad z wierzytelnością powoda w kwocie 4.726 zł. Pozwany wskazał, że powód udzielił bezwarunkowej gwarancji i rękojmi na zamontowane urządzenia na okres 36 miesięcy od daty odbioru końcowego. Pismem z dnia 15 stycznia 2014 r. pozwany zgłosił wadę agregatu prądotwórczego i wezwał do jej niezwłocznego usunięcia. Powód odmówił usunięcia wady. Pozwany ponownie zwracał się do powoda o usunięcie przedmiotowej wady. Powód odmawiał argumentując, że uszkodzenie pompy nastąpiło na skutek zastosowania złej jakości paliwa do napędzania agregatu oraz ingerencji do pompy wtryskowej agregatu. Pozwany stosownie do § 9 ust. 6 umowy zlecił wykonanie naprawy urządzenia osobie trzeciej E. (...) - za wykonanie której to usługi został obciążony kwotą 8.245,27 zł.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał żądania i twierdzenia zawarte w pozwie, jak również ustosunkował się do zarzutów strony pozwanej. Powód podkreślił, że w zakresie zgłoszonej awarii była ona konsekwencją nienależytej eksploatacji agregatu, która polegała na zasilaniu pompy wtryskowej niewłaściwym paliwem. Strona pozwana była informowana przez firmę serwisującą sprzęt o następstwach używania niewłaściwego paliwa, w tym o możliwości uszkodzenia pompy wtryskowej. Powód podkreślił również brak uprawnień z tytułu gwarancji z uwagi na ingerencję pracowników pozwanego w urządzenie. Powód podkreślił, że zgodnie z art. 578 k.c. jeżeli w gwarancji inaczej nie zastrzeżono, odpowiedzialność obejmuje tylko wady powstałe z przyczyn tkwiących w rzeczy sprzedanej, a zatem z uwagi na brak odpowiedzialności powoda z tytułu gwarancji zarzut potrącenia należało uznać za nieskuteczny.

Po stronie pozwanej interwencję uboczną złożyło Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w O., wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz interwenienta ubocznego kosztów procesu według norm przepisanych. Interwenient uboczny podtrzymał argumentację podnoszoną przez pozwanego oraz dodatkowo wskazał na fakt wadliwości agregatów prądotwórczych GI 67 SA60 z pompą paliwową S., jak również zaprzeczył, aby w agregacie było używane paliwo złej jakości.

Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. na podstawie umowy o roboty budowlane z dnia 18 listopada 2009 r. zawartej z inwestorem Gminą O. realizował inwestycję pod nazwą „Budowa kanalizacji sanitarnej w Gminie O. - I etap, zlewnia L.”.

Powód P.P.H.U. (...). W., S. P. sp. j. z siedzibą B. zawarł z pozwanym umowę podwykonawczą nr (...) z dnia 18 maja 2010 r., której przedmiotem było wykonanie robót elektrycznych dla oczyszczalni (...), zaś szczegółowy zakres robót określał kosztorys ofertowy stanowiący załącznik do umowy. Zgodnie z § 3 ust. 1 umowy za właściwe i terminowe wykonanie przedmiotu umowy wykonawca zobowiązał się zapłacić podwykonawcy wynagrodzenie ryczałtowe w kwocie 107.908,88 zł netto (powiększone o podatek VAT). Stosownie do § 4 umowy rozliczenie za wykonanie przedmiotu umowy miało odbywać się w okresach miesięcznych na podstawie wystawionej przez podwykonawcę faktury VAT. W § 5 ust. 1 umowy zastrzeżono uprawnienie wykonawcy do zatrzymania 5 % wartości netto z każdej faktury płatnej podwykonawcy jako zabezpieczenie należytego wykonania umowy przez podwykonawcę (kaucja gwarancyjna). W ust. 2 wskazano, że wykonawca jest uprawniony do zaspokojenia z kaucji gwarancyjnej swoich roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przez podwykonawcę oraz z tytułu udzielonej przez podwykonawcę gwarancji jakości i rękojmi, w tym roszczeń o zapłatę kary umownej, zwrotu kosztów zastępczego wykonania robót podwykonawczych lub zastępczego usunięcia wad. W ust. 3 pkt. 1 wskazano, że kaucja gwarancyjna zostanie zwolniona na rzecz podwykonawcy na jego pisemny wniosek w 70 % po dokonaniu odbioru końcowego przez zamawiającego i potwierdzeniu przez wykonawcę, że podwykonawca usunął wady robót podwykonawczych stwierdzone w trakcie odbioru.

W § 9 ust. 1 umowy podwykonawca udzielił gwarancji jakości oraz rękojmi za wady na roboty podwykonawcze, w tym użyte materiały oraz zamontowane urządzenia, na okres 36 miesięcy licząc od daty odbioru końcowego budowy przez zamawiającego, tj. od 11 października 2012 r. W ust. 3 podniesiono, że jeżeli w okresie gwarancji jakości i rękojmi zostały stwierdzone wady, podwykonawca zrealizuje swoje zobowiązania wynikające z udzielonej gwarancji jakości lub rękojmi według wyboru wykonawcy, w terminie wyznaczonym przez wykonawcę. Zgodnie z ust. 4 termin na usunięcie wady nie może być dłuższy niż 7 dni od daty powiadomienia podwykonawcy o jej wystąpieniu. Stosownie do § 9 ust. 6 umowy jeżeli podwykonawca nie przystąpi do usuwania wad bądź nie usunie ich w wyznaczonym terminie, wykonawca jest uprawniony do samodzielnego usunięcia wady lub zatrudnienia w tym celu osób trzecich na koszt i ryzyko podwykonawcy.

Z tytułu wykonanych prac elektrycznych w ramach budowy oczyszczalni ścieków w miejscowości L. powód wystawił faktury VAT o nr:

- (...) z dnia 14 marca 2011 r. opiewającej na kwotę 15.695,64 zł z terminem płatności do dnia 13 kwietnia 2011 r.
- (...) z dnia 15 lipca 2011 r. opiewającej na kwotę 39.144,33 zł z terminem płatności do dnia 14 sierpnia 2011 r.,
- (...) z dnia 14 października 2011 r. na kwotę 73.798,31 zł z terminem płatności do dnia 13 listopada 2011 r.,
- (...) z dnia 30 stycznia 2012 r. na kwotę 24.757,86 zł z terminem płatności do dnia 30 stycznia 2012 r.

Z tytułu powyższych faktur VAT pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. zatrzymał kaucję gwarancyjną w wysokości 6.235,61 zł.

W dniu 1 czerwca 2012 r. odbył się odbiór końcowy inwestycji pod nazwą „Budowa kanalizacji sanitarnej w Gminie O. - I etap, zlewnia L.”.

Właścicielem oczyszczalni ścieków w L. była Gmina O., zaś jej użytkownikiem było Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w O.. Paliwo do agregatu dostarczał oraz uzupełniał użytkownik. Do napędu silnika generatora używany był olej napędowy z dodatkiem biokomponentów E. U. (...) zawierający estry metylowe kwasów tłuszczowych roślinnych i zwierzęcych (...).

W dniu 9 stycznia 2014 r. inwestor Gmina O. złożyła pozwanemu zawiadomienie informujące o awarii agregatu prądotwórczego GI 67 SA60 z pompą paliwową S. - zamontowanego przez powoda w oczyszczalni (...). Na miejsce awarii zostali wezwani pracownicy producenta agregatu - firmy (...). Dokonali oni demontażu pompy wtryskowej o nr seryjnym (...) i zabrali pompę do ekspertyzy.

Z przeprowadzonej przez E. System ekspertyzy pompy wtryskowej wynikało, że z pompy wylano cuchnąca przezroczystą ciecz barwy ciemnobrązowej. Po rozmontowaniu pompy stwierdzono zaleganie na wszystkich elementach pompy warstwy ciemnobrązowej, kleistej substancji oraz zatarcie wirnika-rozdzielacza głowicy hydraulicznej w korpusie głowicy hydraulicznej. W punkcie 3. ekspertyzy wskazano, że awaria pompy wtryskowej powstała wskutek zasilania jej nieodpowiednim paliwem (cieczą).

Powyższa awaria nie była pierwszą awarią agregatu prądotwórczego zamontowanego w oczyszczalni ścieków w L.. W dniu 21 marca 2013 r. miał miejsce przegląd techniczny urządzenia, w trakcie którego producent wystosował zalecenia co do konieczności wymiany paliwa na nowe, z uwagi na stosowanie paliwa złej jakości, którego dalsze stosowanie mogło doprowadzić do uszkodzenia pompy wtryskowej.

Pozwany pismem z dnia 15 stycznia 2014 r. zwrócił się do powoda o podjęcie niezbędnych kroków mających na celu usunięcie stwierdzonej awarii.

Powód odmówił dokonania naprawy pompy paliwowej odwołując się do treści ekspertyzy zdemontowanego urządzenia i wskazując, że przyczyną awarii było zastosowanie nieprawidłowego paliwa, a tym samym naprawa nie podlega gwarancji.

Pismem z dnia 12 maja 2014 r. pozwany ponownie zwrócił się do powoda o usunięcie wady w terminie do 20 maja 2014 r. z zastrzeżeniem możliwości skorzystania z § 9 ust. 6 umowy z dnia 18 maja 2010 r.

Pismem z dnia 22 października 2013 r. powód, powołując się na § 5 pkt 3 umowy podwykonawczej z dnia 18 maja 2010 r., zwrócił się do pozwanego o zwrot 70% zatrzymanego zabezpieczenia należytego wykonania robót, tj. kwoty 4.364,93 zł.

Pismem z dnia 15 maja 2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 6.513,27 zł, w tym kwoty 4.364,93 zł tytułem zwrotu zatrzymanego zabezpieczenia zgodnie z umową z dnia 18 maja 2010 r.

W piśmie z dnia 5 czerwca 2014 r. pozwany odmówił wypłaty 70 % wartości kaucji gwarancyjnej powołując się na zaistniałą wadę w agregacie prądotwórczym oraz wskazując, że przedmiotowa kwota zostanie potrącona z wynagrodzeniem osoby trzeciej za wykonanie zastępcze usunięcia przedmiotowej wady.

Powód zlecił wykonanie zastępcze usunięcia wady w agregacie prądotwórczym GI 67S R. L. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...). R. L. dokonał zakupu pompy wtryskowej S. D.- (...) oraz wykonał usługę serwisową polegającą na wymianie pompy wtryskowej w agregacie prądotwórczym. Z tytułu dokonanego zakupu urządzenia oraz wykonanych usług - pozwany został obciążony kwotą 8.245,27 zł brutto - wynikającą z faktury VAT o nr (...) z dnia 21 lipca 2014 r. (z terminem płatności do dnia 4 sierpnia 2014 r. Pozwany zapłacił na rzecz R. L. kwotę wynikającą z faktury VAT o nr (...)).

Przyczyną stanu niezdatności agregatu prądotwórczego, która miała miejsce w dniu 9 stycznia 2014 r. była awaria systemu zasilania w paliwo - pompy wtryskowej o numerze (...) (awaria opisana w PN- (...):206). W układzie paliwowym znalazły się zanieczyszczenia w postaci nadmiaru wody, skutkujące zaistnieniem korozji (prowadzącej do zatarcia mechanizmów oraz niezdatności całego agregatu prądotwórczego). Powyższe uszkodzenie był zaś wynikiem zastosowania niewłaściwego oleju napędowego lub jego zanieczyszczeniem w procesie eksploatacji urządzenia.

Sąd Rejonowy dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie oświadczeń woli stron w zakresie okoliczności faktycznych między nimi bezspornych.

Sąd Rejonowy oparł powyższe ustalenia również na dowodzie z zeznań świadków A. M., J. M., Z. Z., B. J., J. L., S. B., A. G., M. M.. Sąd Rejonowy dał wiarę zeznaniom wskazanych powyżej świadków, albowiem ich zeznania były spójne, logiczne i nie budziły uzasadnionych wątpliwości Sądu. Zeznania wskazanych świadków nie mogły jednak stanowić dowodu na okoliczność przyczyny powstania awarii pompy wtryskowej agregatu prądotwórczego, ponieważ we wskazanym zakresie niezbędne były wiadomości specjalne posiadane przez biegłego sądowego. Dowód z zeznań świadków nie mógł w tym zakresie zastępować dowodu z opinii biegłego sądowego.

Sąd Rejonowy dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie dowodów z powołanych powyżej dokumentów. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem ich autentyczność i treść nie budziła wątpliwości Sądu, jak również nie była kwestionowana przez strony procesu.

Sąd dał wiarę dowodowi z opinii biegłego sądowego, albowiem opinia biegłego jest jasna, logiczna, rzetelnie uzasadniona i w sposób wyczerpujący odpowiada na pytania Sądu, jak również na zarzuty podniesione przez strony procesu.

Wyrokiem z dnia 25 maja 2016r., Sąd Rejonowy w R. zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę z odsetkami i kosztami postępowania.

Sąd Rejonowy ustalił, że strony łączyła umowa o roboty budowlane uregulowana w art. 647 k.c.

Powód swoje roszczenie o zwrot 70 % kaucji gwarancyjnej wywodził z § 5 ust. 3 pkt. 1 umowy podwykonawczej nr (...) z dnia 18 maja 2010 r. Powyższe postanowienie umowne stanowiło, że kaucja gwarancyjna zostanie zwolniona na rzecz podwykonawcy na jego pisemny wniosek w 70 % po dokonaniu odbioru końcowego przez zamawiającego i potwierdzeniu przez wykonawcę, że podwykonawca usunął wady robót podwykonawczych stwierdzone w trakcie odbioru. Strona pozwana nie kwestionowała prawa powoda do żądania zwrotu kaucji gwarancyjnej. Wskazać należy, że pozwany złożył oświadczenie o potrąceniu roszczenia powoda ze swoim własnym roszczeniem. Potrącenie, choć dokonywane przez podmiot występujący w roli wierzyciela, zawiera w sobie uznanie dotyczące własnego długu tego podmiotu. Jedynie w charakterze wyjątku Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 listopada 2011 r. (sygn. II CSK 70/11, LEX nr 1095816) wskazał, że jeżeli pozwany w toku postępowania dokonuje ewentualnego potrącenia swojej wzajemnej wierzytelności – tj. potrąca ją tylko na wypadek gdyby objęta żądaniem pozwu wierzytelność, którą kwestionuje została uznana przez sąd za uzasadnioną, co jest dopuszczalne i nie stanowi zakazanego potrącenia pod warunkiem – to w takim wypadku niewątpliwie nie dochodzi do uznania powództwa. Jednakże w niniejszej sprawie zarzut potrącenia zgłoszony przez pozwanego miał charakter zasadniczy, a nie ewentualny. Sąd Rejonowy ustalił, że zostały spełnione przesłanki z § 5 ust. 3 pkt. 1 umowy podwykonawczej i stronie powodowej przysługiwało prawo żądania zwrotu 70 % kaucji gwarancyjnej. Strona powodowa wykazała również wysokość przedmiotowej kaucji. W treści § 5 ust. 1 umowy zastrzeżono uprawnienie wykonawcy do zatrzymania 5 % wartości netto z każdej faktury płatnej podwykonawcy jako zabezpieczenie należytego wykonania umowy przez podwykonawcę. Z tytułu faktur VAT o nr (...) pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. zatrzymał kaucję gwarancyjną w wysokości 6.235,61 zł. Powodowi należał się zwrot 70 % ww. kwoty tj. 4.364,93 zł. Stronie pozwanej należą się również skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od podanej wyżej kwoty 4.364,93 zł w łącznej wysokości 360,67 zł. Strona pozwana nie kwestionowała powyższej wartości kwoty kaucji gwarancyjnej podlegającej zwrotowi na rzecz powoda, jak również wysokości skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa z uwagi na podniesiony zarzut potrącenia. Do potrącenia została przedstawiona wierzytelność wzajemna w zakresie żądania zwrotu kosztów zastępczego usunięcia wad w wysokości 8.245,27 zł, podstawy którego to roszczenia pozwany upatrywał w § 9 ust. 6 umowy z 18 maja 2010 r.

W odniesieniu do powyższego zarzutu potrącenia Sąd Rejonowy nie uznał go za uzasadniony.

Sąd Rejonowy wskazał, że treść praw i obowiązków z tytułu gwarancji jakości w przypadku umowy o roboty budowlane jest elementem dodatkowym tego stosunku prawnego kształtowanym na zasadzie swobody umów (art. 353¹ k.c.). Przepisy ustawy nie przewidują obowiązku jej udzielania, a sama gwarancja stanowi dodatkowe zastrzeżenie umowne – kształtujące dodatkowe uprawnienia i obowiązki stron w sytuacji, gdy przedmiot umowy nie ma określonych właściwości ustalonych przez strony – obok ustawowej regulacji odpowiedzialności z tytułu rękojmi za wady wykonanego obiektu. Jedynie na zasadzie analogii można stosować uzupełniająco regulację kodeksową gwarancji jakości przy umowie sprzedaży (art. 577 k.c. i nast.), lecz wyłącznie gdy istnieje pewność jej udzielenia.

Podstawowym warunkiem uznania skuteczności skorzystania z § 9 ust. 6 umowy z dnia 18 maja 2010 r. było stwierdzenie, że w niniejszej sprawie mieliśmy do czynienia z wadą w rozumieniu § 9 ww. umowy. Umowa podwykonawcza nie definiowała wady, a zatem należy w drodze analogii zastosować przepisy umowy o sprzedaży, w szczególności zaś art. 578 k.c. Przepis ten stanowi, że jeżeli w gwarancji inaczej nie zastrzeżono, odpowiedzialność z tytułu gwarancji obejmuje tylko wady powstałe z przyczyn tkwiących w sprzedanej rzeczy. Sąd Rejonowy ustalił jednak, posiłkując się w tej mierze opinią biegłego sądowego rzeczoznawcy (...), że przyczyną wady (awarii agregatu prądotwórczego) było uszkodzenie pompy wtryskowej układu paliwowego, które to uszkodzenie było związane z zastosowaniem niewłaściwego oleju napędowego lub jego zanieczyszczenia w procesie eksploatacji urządzenia. Tym samym nie można przyjąć, że wada powstała z przyczyny tkwiącej uprzednio w urządzeniu - w pompie wtryskowej układu paliwowego agregatu prądotwórczego. Powyższe ustalenie skutkuje brakiem powstania po stronie pozwanego roszczeń z tytułu gwarancji jakości udzielonej przez powoda w umowie podwykonawczej z 18 maja 2010 r. Nie zostały

zatem spełnione przesłanki do żądania usunięcia wad w ramach gwarancji, jak również do wykonania zastępczego na koszt i ryzyko gwaranta (powoda). Strona pozwana nie była zatem również uprawniona do potrącenia kwoty 8.245,27 zł - kosztów poniesionej naprawy agregatu prądotwórczego.

Apelację od powyższego wyroku wniosła strona pozwana i zaskarżając wyrok Sądu Rejonowego w całości zarzuciła naruszenie:

- art. 233 § 1 kpc poprzez naruszenie przez Sąd Rejonowy zasady swobodnej oceny dowodów i brak wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez całkowite pominięcie ustaleń i wniosków wynikających z opinii biegłego,

- art. 328 § 2 kpc poprzez nie zamieszczenie w uzasadnieniu orzeczenia przyczyn, dla których Sąd odmówił wiarygodności i mocy dowodowej powołanym przez pozwanego dowodom w postaci dowodu z przesłuchania świadka D. B. na okoliczność dostępnego na rynku oleju napędowego oraz warunków dotyczących stosowania oleju napędowego zawartych w instrukcji Użytkowanie i Obsługa oraz wykorzystywanego oleju do agregatu, a także okoliczność, iż instrukcja Użytkowanie i Obsługa stanowi część dokumentacji powykonawczej przekazanej przez powoda oraz poprzez nie zamieszczenie w uzasadnieniu orzeczenia przyczyn, dla których Sąd odmówił wiarygodności i mocy dowodowej przeprowadzonym dowodom w postaci dowodu z ustnej, uzupełniającej opinii biegłego, w szczególności ustaleniom i wnioskom wynikającym z tej opinii.

Mając na uwadze powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę wyroku i oddalenie powództwa całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania, względnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Pozwany zarzucił obrazę przez Sąd Rejonowy art. 233 § 1 kpc poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów i brak wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez całkowite pominięcie ustaleń i wniosków wynikających z opinii biegłego. W szczególności pozwany zarzucił, że Sąd nie odniósł się do ustnych wyjaśnień biegłego który ocenił, że instrukcja obsługi urządzenia w części dotyczącej stosowanego oleju napędowego w urządzeniu była nieprecyzyjna, jej wymagania nie były jasne. Pozwany podniósł, że w ramach wykonywania umowy powykonawczej z dnia 18.05.2010r. to powód dostarczył pozwanemu dokumentację powykonawczą, której integralną część stanowiła instrukcja Użytkowanie i Obsługa dotycząca agregatu. Wobec tego można przyjąć, że zastosowanie niewłaściwego paliwa i/lub jego zanieczyszczenie w procesie eksploatacji urządzenia, a w konsekwencji powstanie wady wynikało właśnie z nieprecyzyjności instrukcji obsługi urządzenia, którą to instrukcję przekazał pozwanemu powód. Ponadto pozwany zarzucił, że Sąd Rejonowy pominął stwierdzenie biegłego podane na rozprawie w dniu 11.05.2016r., że pozwany wykorzystywał w eksploatacji urządzenia paliwo zgodne z normą EN 590, na którą wskazuje instrukcja obsługi urządzenia.

Sąd Okręgowy uznał, że w niniejszej sprawie strona apelująca nie wykazała zasadności zarzutu naruszenia art. 233 k.p.c. przez Sąd Rejonowy, albowiem - jak wielokrotnie podkreślano w orzecznictwie - Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Skuteczne postawienie zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. wymaga wykazania, że Sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, to bowiem jedynie może być przeciwstawione uprawnieniu Sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie jest natomiast wystarczające przekonanie strony o innej niż przyjął Sąd wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena Sądu. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie Sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych, praktycznych

związków przyczynowo-skutkowych, to przeprowadzona przez Sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona. Natomiast jeżeli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena Sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne – co jednak w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Nie jest więc wystarczającym uzasadnieniem zarzutu naruszenia normy art. 233 § 1 k.p.c. przedstawienie przez stronę skarżącą własnej oceny dowodów i wyrażenie dezaprobaty dla oceny prezentowanej przez Sąd pierwszej instancji. Strona skarżąca ma obowiązek wykazania naruszenia przez Sąd paradygmatu oceny wynikającego z art. 233 § 1 k.p.c., a zatem wykazania, że Sąd wywiódł z materiału procesowego wnioski sprzeczne z zasadami logiki lub doświadczenia życiowego, względnie pominął w swojej ocenie istotne dla rozstrzygnięcia wnioski wynikające z konkretnych dowodów, natomiast temu strona skarżąca nie sprostała.

Wbrew twierdzeniom pozwanego prezentowane przez niego stanowisko nie może stanowić podstawy do czynienia odmiennych ustaleń, aniżeli dokonane przez Sąd Rejonowy, który ocenił w sposób kompleksowy materiał dowodowy.

Przede wszystkim jak zasadnie uznał Sąd Rejonowy podstawowym warunkiem uznania skuteczności skorzystania z § 9 ust. 6 umowy z 18 maja 2010r. było stwierdzenie, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia z wadą w rozumieniu §9 w/w umowy. Umowa ta nie definiowała wady, a zatem w drodze analogii należy zastosować przepisy umowy o sprzedaży, w szczególności art. 578 kc. Przepis ten stanowi, że jeżeli w gwarancji inaczej nie zastrzeżono, odpowiedzialność z tytułu gwarancji obejmuje tylko wady powstałe przyczyn tkwiących w sprzedanej rzeczy. Opierając się na opinii biegłego Sąd Rejonowy ustalił, że przyczyną wady (awarii agregatu prądotwórczego) było uszkodzenie pompy wtryskowej układu paliwowego, które to uszkodzenie było związane z zastosowaniem niewłaściwego oleju napędowego lub jego zanieczyszczenia w procesie eksploatacji urządzenia. Tym samym prawidłowo uznał Sąd Rejonowy, że nie może przyjąć, iż przyczyną uszkodzenia urządzenia była wada tkwiąca w rzeczy (urządzeniu) tj. w pompie wtryskowej układu paliwowego agregatu prądotwórczego.

Biegły w swojej opinii jednoznacznie stwierdził, że przyczyną awarii agregatu prądotwórczego było uszkodzenie pompy wtryskowej układu paliwowego, które to uszkodzenie było związane z zastosowaniem niewłaściwego oleju napędowego i/lub jego zanieczyszczenie w procesie eksploatacji urządzenia. Przy czym należy pamiętać, że biegły ocenił stan urządzenia na podstawie fotografii. Nie mniej jednak wykluczył aby przyczyną awarii była wada tkwiąca w rzeczy. Na rozprawie w dniu 11 maja 2016r. biegły stwierdził, że główną przyczyną awarii pompy była zawartość wody i rozkład oraz zawartość estrów w paliwie, paliwo było zgodne z normą, ale nie było zgodne z wymaganiami dla paliwa, dla tego typu urządzenia, opisanymi w instrukcji, przy czym te wymagania nie były jasne. Pozwany cytując w apelacji powyższe wyjaśnienia biegłego zarzuca, że to powód przedłożył pozwanemu instrukcję, z której wynikało jakie paliwo powinien był zastosować użytkownik i w związku z tym, że wada powstała przez zastosowanie niewłaściwego paliwa a instrukcja co do paliwa jest niejasna, to koszty usunięcia wady powinny obciążać powoda.

Powyższe twierdzenie nie zasługuje na uwzględnienie. Pozwany w toku sporu a także w apelacji stwierdził, że wykorzystywane w toku eksploatacji urządzenia paliwo było zgodne z normą EN 590, na którą wskazuje instrukcja obsługi. Biegły również zeznał, że instrukcja przywołuje normę EN 590 jednakże stwierdził, że przyczyną awarii pompy była zawartość wody w paliwie. Podkreślenia ponownie wymaga, że biegły nie badał paliwa, które zostało zastosowane w urządzeniu a jedynie hipotetycznie rozważał, że zastosowane paliwo mogło być nieprawidłowe przede wszystkim z uwagi na to, że zawierało wodę, nie wykluczył jednak, że paliwo uległo zanieczyszczeniu w procesie eksploatacji. Przy czym biegły nie wyjaśnił jakie wymagania wynikające z instrukcji co do paliwa nie były jasne. Skoro jednak biegły uznał, że instrukcja powołuje się w zakresie paliw na normę EN 590 a pozwany twierdził, że paliwo stosowane w urządzeniu było zgodne z normą EN 590 nie można przyjąć, że z powodu niesprecyzowanych „niejasności” instrukcji użytkownik zastosował złe paliwo. Przeciwnie biegły uznał, że przyczyną uszkodzenia urządzenia była obecność wody w paliwie a nie, że paliwo było niezgodne z normą. Przy czym jak wcześniej wskazano nie jest już obecnie możliwe ustalenie z jakich przyczyn w paliwie był woda.

Powyższe okoliczności nie zmieniają więc prawidłowej oceny Sądu Rejonowego, że w niniejszej sprawie odpowiedzialność powoda za wyrządzoną pozwanemu szkodę byłaby jedynie możliwa w sytuacji wykazania, że

przyczyną uszkodzenia urządzenia była wada tkwiąca w rzeczy – co spowodowałoby możliwość skorzystania przez pozwanego z § 9 ust. 6 umowy z 18.05.2010r. a co za tym idzie zasadne byłoby potrącenie kwoty 8.245,27 zł tytułem kosztów poniesionej naprawy agregatu prądotwórczego.

Nie zasługują na uwzględnienie zarzuty pozwanego dotyczące bezzasadnej odmowy dopuszczenia dowodu z zeznań świadka D. B. albowiem okoliczności dotyczące ustalenia na podstawie jego zeznań jaki jest dostępny na rynku olej napędowy oraz warunków dotyczących stosowania oleju napędowego zawartych w instrukcji Użytkowania i Obsługi pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Mając na uwadze powyższe apelację oddalono jako bezzasadną na podstawie art. 385 kpc.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc.